

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudkyní Mgr. Jaroslavou Křivánkovou ve věci

žalobkyně: L. H., nar. X, bytem X
proti
žalované: Česká správa sociálního zabezpečení, IČO: 00006963, sídlem
Křížová 25, 225 08 Praha 5 (dále i ČSSZ),

v řízení o žalobě ze dne 7. 2. 2024 proti rozhodnutí žalované ze dne 31. 1. 2024, č. j. X,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I.

Napadená rozhodnutí

1. Rozhodnutím ze dne 20. 10. 2023 č.j. X správní orgán I. stupně v souladu s ustanovením § 38 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zdp“) Česká správa sociálního zabezpečení (dále jen „ČSSZ“) zamítla žalobkyni žádost o invalidní důchod pro nesplnění podmínek, neboť podle posudku lékaře Okresní správy sociálního zabezpečení Tachov ze dne 18. 9. 2023 není žalobkyně invalidní dle ust. § 39 odst. 1 zdp, neboť její pracovní schopnost z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla pouze o 25 %.

2. Rozhodnutím žalované ze dne 31. 1. 2024, č. j. X byly zamítnuty námitky žalobkyně proti výše uvedenému rozhodnutí a toto bylo potvrzeno. Podkladem pro rozhodnutí byl posudek o invaliditě vypracovaný lékařem IPZS ze dne 18. 1. 2024, dle něhož žalobkyně

Shodu s prvopisem potvrzuje H. K.

nebyla k datu vydání napadeného rozhodnutí invalidní dle § 39 odst. 1 zdp, neboť z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla její pracovní schopnost pouze o 25 %. K datu vydání napadeného rozhodnutí bylo rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobkyně s nejvýznamnějším dopadem na pokles její pracovní schopnosti zdravotní postižení uvedené v kapitole XV. (funkční poruchy, postižení po úrazech, operacích), oddílu B (postižení končetin), položce 9b (ztuhnutí nebo omezení pohybu v kyčelním nebo kolenním kloubu/kloubech, středně těžké omezení hybnosti jednoho nebo více kloubů nebo končetiny /končetin, podle rozsahu funkčního postižení), přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., kterou se stanoví procentní míry poklesu pracovní schopnosti a náležitosti posudku o invaliditě a upravuje posuzování pracovní schopnosti pro účely invalidity v platném znění, pro které se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti v rozmezí 15-30 %, přičemž lékař IPZS zvolil střed taxace, tj. 25 %. Lékař dospěl po prostudování veškeré zdravotnické dokumentace a na základě vlastního zjištění k závěru, že rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu je dysplazie pravé kyčle s lehkými artrotickými změnami a zkratem pravé dolní končetiny 1-2 cm, s omezením hybnosti pravé kyčle, která vede k SI blokadě a bolestem dolní části zad. Na zdravotním stavu se ještě podílí bolesti hrudní a bederní páteře v terénu starších kompresí Th7, 8, bez neurologického deficitu, dále mírné protrahované abdominalgie od resekce sigmatu dne 5. 6. 2023, která byla provedena pro opakované divertikulitidy a hypofunkce štítné žlázy, která je kompenzována substitucí – tyto i ostatní diagnózy v diagnostickém souhrnu a dále v textu nemají posudkově významný dopad na pracovní schopnost. Lékař IPZS hodnotil zdravotní postižení žalobkyně na základě doložených odborných nálezů jako lehké funkční postižení podle kapitoly XV, oddílu B, položky 9b, vyhlášky o posuzování invalidity, u níž se stanovuje procentní rozmezí míry poklesu pracovní schopnosti 15-30 %, lékař volil střed stanoveného rozmezí míry poklesu pracovní schopnosti, tj. 25 % vzhledem k tíži stavu, s přihlédnutím k profesi a také k dalším souběžným diagnózám, prostudoval lékařské nálezy uplatněné v průběhu řízení o námitkách jako doplnění informací o zdravotním stavu a konstatoval, že tyto neobsahují nové skutečnosti posudkově významné pro hodnocení stavu do data ani po datu vydání napadeného rozhodnutí a dospěl k výsledku, že posudkový závěr lékaře OSSZ ze dne 18. 9. 2023 lze potvrdit, neboť se nejedná o invaliditu. Oproti prvoinstančnímu posudku byla provedena změna rozhodující příčiny dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, což nevedlo ke změně posudkového závěru. Námitkám nebylo možno vyhovět, neboť ani přezkumem zdravotního stavu nebylo zjištěno funkční postižení takové závažnosti, aby indikovalo invalidizaci.

II.

Žaloba

3. Včasnou žalobou ze dne 7. 2. 2024 se žalobkyně domáhala přezkoumání rozhodnutí žalované s odůvodněním, že napadené rozhodnutí považuje za nesprávné, zavádějící, nesouhlasí s ním. Od praktika, ortopeda a neurologa má ověřeno, že její postižení odpovídá invaliditě minimálně 1. stupně. Je přesvědčena, že hodnocení jejích diagnóz je účelové, zbavuje ji práva na ochranu zdraví nerespektováním a podhodnocováním jejího zdravotního stavu. Napadeným rozhodnutím jí byla způsobena zdravotní škoda. V závěru žalobkyně navrhl, aby soud zrušil rozhodnutí žalované a vrátil věc k dalšímu řízení žalované.

III.

Vyjádření žalované k žalobě

Shodu s prvopisem potvrzuje H. K.

4. Žalovaná dne 12. 2. 2024 ve svém vyjádření k žalobě nejdříve shrnula závěry předcházejících správních řízení, která ji vedla k vydání žalobou napadeného rozhodnutí. Závěrem navrhla důkaz posudkem Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí (dále jen komise či PK MPSV), která je povolána k posouzení zdravotního stavu a pracovní schopnosti pojištěnce pro účely přezkumného řízení.

IV.

Posouzení věci soudem

5. Soud rozhodl ve věci bez nařízení jednání, neboť byly pro takový postup splněny podmínky dle § 51 odst. 1 s.ř.s. za situace, kdy účastníci byli seznámeni s obsahem posudku Posudkové komise MPSV ČR v Plzni ze dne 24. 4. 2024, jenž si soud vyžádal, byli vyzváni, aby sdělili své připomínky k němu a vyjádřili se, zda setrvávají na svém předchozím souhlasu s rozhodnutím věci bez nařízení ústního jednání.

6. V souladu s § 75 odst. 1, 2 s. ř. s. vycházel soud při přezkoumání napadeného rozhodnutí ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu, a napadené rozhodnutí přezkoumal v mezích žalobních bodů uplatněných v žalobě a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.

V.

Rozhodnutí soudu

7. V přezkumném řízení soudním jsou k posouzení zdravotního stavu a pracovní schopnosti osob i k zaujetí posudkových závěrů o invaliditě ze zákona povolány posudkové komise (§ 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení). V soudní praxi je důkaz posudkem posudkové komise chápán jako případ predepsaného důkazu (srov. rozsudek NSS č. j. 2 Ads 58/2003-75 ze dne 4. 12. 2003, č. 133/2004 Sb. NSS).

8. Soud hodnotí posudek jako každý jiný důkaz v rámci volného hodnocení důkazů (§ 77 odst. 2 soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“)). Nejsou-li namítány jiné vady řízení, soud v řízení o žalobě proti rozhodnutí orgánů sociálního zabezpečení ve věci invalidity ověřuje pouze to, zda je posudek posudkové komise úplný a přesvědčivý (např. rozsudek NSS č. j. 4 Ads 13/2003-54 ze dne 25. 9. 2003, č. 511/2005 Sb. NSS), případně – namítá-li to žalobce – zda byla příslušná posudková komise řádně obsazena (např. rozsudek NSS č. j. 6 Ads 11/2013-20 ze dne 15. 5. 2013). Posudek, který splňuje požadavek úplnosti a přesvědčivosti, a který se vypořádává se všemi rozhodujícími skutečnostmi, bývá zpravidla rozhodujícím důkazem pro posouzení správnosti a zákonnosti přezkoumávaného rozhodnutí (např. rozsudek NSS č. j. 4 Ads 61/2010-63 ze dne 11. 11. 2010, č. 2240/2011 Sb. NSS).

9. Z těchto důvodů si soud vyžádal, aby Posudková komise Ministerstva práce a sociálních věcí ČR – pracoviště v Plzni vypracovala posudek, který byl vypracován po jednání konaném dne 24. 4. 2024 za účasti odborného lékaře z oboru ortopedie, jemuž žalobkyně nebyla přítomna. Z obsahu tohoto posudku soud mimo jiné zjistil, že k datu vydání napadeného rozhodnutí nebyla žalobkyně invalidní podle § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb. Nešlo o pokles pracovní schopnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nejméně o 35 %.

10. Posudková komise MPSV určila ve shodě s lékařem námitkového řízení jako rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobkyně s nejvýznamnějším dopadem na pokles její pracovní schopnosti postdysplastickou coxartrozu

Shodu s prvopisem potvrzuje H. K.

prav. kyčle, dle RTG II. st., bez indikace k TEP. V souladu s doloženými lékařskými nálezy a na základě odborného stanoviska ortopeda v komisi, hodnotí PK MPSV dané postižení funkčně v rozmezí lehkého až středního deficitu bez doprovodné významnější abreviace, neurologického deficitu a významnějšího omezení pohybových schopností. Vzhledem k tomu, že vyhodnocení míry poklesu pracovní schopnosti vychází z verifikovaného výsledného funkčního postižení korespondujícího s rozhodující příčinou DNZS, hodnotí PK MPSV procentuální ztrátu pracovní schopnosti hraničně v kapitole XV, odd. B, pol. 9b) přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., pro které se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti 15-30 %, přičemž samostatnému kyčelnímu postižení dosahujícímu funkční tíže lehkého až středního stupně odpovídá procentuální ztráta v dolním taxačním pásmu (15%) při zohlednění dalších postižení i profese posuzované (provozní čerpací stanice), vyhodnotila posudková komise výslednou celkovou míru poklesu pracovní schopnosti v horním pásmu uvedené limitace, 30 %. Celková míra poklesu pracovní schopnosti ve stanovené výši představuje maximální možné ohodnocení výsledné procentní ztráty. Pro využití § 3 již podmínky nejsou, jak další postižení, tak profese posuzované jsou v celkovém procentuálním ohodnocení zahrnuty. Rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobkyně s nejvýznamnějším odpadem na pokles pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole XV, oddíl B, položka 9b) přílohy vyhlášky 359/2009 Sb., pro které se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti 30 %, procentní míra poklesu pracovní schopnosti se ve smyslu § 3 a § 4 citované vyhlášky nemění. Výsledný pokles pracovní schopnosti ve výši 30 % neodpovídá invaliditě. Nelze hodnotit dle stejné kapitoly, oddílu, položky, písmene c), d) nebo e), neboť se nejedná o těžké omezení hybnosti jednoho či více kloubů ani o ztuhnutí jednoho či dvou kloubů, jedná se o jednostranné kloubní postižení s omezením hybnosti na hranici lehkého až středního stupně. Pro svůj dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav není žalobkyně schopna výkonu těžké fyzické práce, práce spojené s manipulací těžkými břemeny, s dlouhou chůzí po nerovném terénu, je schopna odpovídajícího pracovního zařazení respektujícího uvedená omezení. K datu vydání napadeného rozhodnutí nebyla invalidní podle § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., ve znění zákona č. 306/2008 Sb. Nešlo o pokles pracovní schopnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nejméně o 35 %. K doloženým lékařským nálezům poskytl odborné vyjádření i ortoped jenž byl členem posudkové komise. K žalobní argumentaci komise uvedla, že vyhotovení posudku o zdravotním stavu jediné doložené lékařské nálezy, nikoliv úvahy žalobkyně a její vlastní vyhodnocení jejího zdravotního postižení. Doložený zdravotní stav posouzení zdravotního stavu žadatele o invalidní důchod je z titulu zákona zcela a jediné v kompetenci posudkových lékařů OSSZ, ČSSZ a PK MPSV. Pro posudkovou komisi jsou podkladem pro žalobkyně odpovídá statutu osoby zdravotně znevýhodněné, o který si může požádat.

11. Podle § 39 odst. 1, 2 a 3 zákona č. 155/1995 Sb., platí, že pojištěnec je invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35 %. Jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 %, jedná se o invaliditu prvního stupně, jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 %, jedná se o invaliditu druhého stupně, a jestliže poklesla o nejméně o 70 %, jedná se o invaliditu třetího stupně. Pracovní schopností se rozumí schopnost pojištěnce vykonávat výdělečnou činnost odpovídající jeho tělesným, smyslovým a duševním schopnostem, s přihlédnutím k dosaženému vzdělání, zkušenostem a znalostem a předchozím výdělečným činnostem. Poklesem pracovní schopnosti se rozumí pokles schopnosti vykonávat výdělečnou činnost v důsledku omezení tělesných, smyslových a duševních schopností ve srovnání se stavem, který byl u pojištěnce

Shodu s prvopisem potvrzuje H. K.

před vznikem dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu.

12. Podle § 38 písm. a) zákona 155/1999 Sb., má pojištěnec nárok na invalidní důchod, jestliže nedosáhl věku 65 let nebo důchodového věku, je-li důchodový věk vyšší než 65 let, a stal se invalidním a získal potřebnou dobu pojištění, pokud nesplnil ke dni vzniku invalidity podmínky nároku na starobní důchod podle § 29, popřípadě, byl-li přiznán starobní důchod podle § 31, pokud nedosáhl důchodového věku.

13. Žalobkyně se podanou žalobou domáhala zrušení rozhodnutí žalované č.j. X ze dne 31. 1. 2024, jímž byly zamítnuty její námitky proti rozhodnutí správního orgánu I. stupně ze dne 20. 10. 2023 č.j. X ze dne 20.10.2023 a toto rozhodnutí bylo potvrzeno. Uvedeným rozhodnutím byla zamítnuta žádost žalobkyně o invalidní důchod pro nesplnění podmínek daných ust. § 38 zdp. Po doručení shora uvedeného posudku PK MPSV ze dne 24. 4.2024 má soud za prokázané, že k datu vydání napadeného rozhodnutí žalované nebyla žalobkyně invalidní. Soud v plném rozsahu odkazuje na odůvodnění závěrů přijatých posudkovou komisí i její vyjádření k žalobní argumentaci, s níž se zcela ztotožňuje. Soud proto žalobu v souladu s ust. § 78 odst. 7 s. ř. s. jako nedůvodnou zamítl.

VI.

Náklady řízení

14. O náhradě nákladů řízení (výrok II. rozsudku) bylo rozhodnuto dle § 60 odst. 1 s. ř. s. věta první, podle něhož má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Úspěšné žalované však nad rámec běžné úřední činnosti žádné náklady nevznikly, a z tohoto důvodu soud rozhodl tak, že žádný z účastníků nemá na náhradu nákladů řízení právo.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat do dvou týdnů po jeho doručení kasační stížnost u Nejvyššího správního soudu se sídlem Moravské náměstí 6, 657 40 Brno, který o kasační stížnosti rozhoduje. Lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Krajského soudu v Plzni (§ 12 odst. 1, § 102, § 106 odst. 2 a 4 s. ř. s.).

Plzeň 20. srpna 2024

Mgr. Jaroslava Křivánková v.r.
samosoudkyně

Shodu s prvopisem potvrzuje H. K.